II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 2 päivänä joulukuuta 1998,

Friuli-Venezia Giulian alueen ja Italian hallituksen Selecolle myöntämästä valtiontuesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 4035)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/398/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on pyytänyt niitä, joiden etua asia koskee, esittämään huomautuksensa edellä mainittujen artiklojen mukaisesti ([1]),

sekä katsoo seuraavaa:

I

(1) Seleco-yhtymä (jäljempänä ”Seleco”), jonka kotipaikka on Friuli-Venezia Giulian alueella (Italiassa) sijaitseva Pordenone ja joka työllistää 1 500 työntekijää, toimi kolmella kulutuselektroniikka-alaan kuuluvalla sektorilla: väritelevisiot, salattujen ohjelmien dekooderit (maksu-tv:n alalla) ja ammattilaitteet (videoprojektorit ja monitorit). Kuten muut alalla toimivat yritykset Italiassa myös Seleco on saanut kymmenen viime vuoden aikana säännöllisesti tukea ([2]) julkisen rahoituslaitoksen Ristrutturazione Elettronican (jäljempänä ”REL”) kautta ([3]).

(2) Vuonna 1993 yrityksen tulos oli 77,5 miljardia Italian liiraa (41 miljoonaa ecua) tappiollinen, eli tappiot olivat suuremmat kuin oma pääoma (60,6 miljardia Italian liiraa pääomaa ja varauksia). Tappioiden kattamiseksi osakkeenomistajien kesken tehtiin vuoden 1994 alussa sopimus tappioiden kattamisesta ja pääomankorotuksista. Sopimuksen mukaan osa (16 miljardia Italian liiraa) REL:n Selecolle myöntämästä luotosta (yhteensä 82 miljardia Italian liiraa) annettiin anteeksi. Sopimus sisälsi myös julkisen rahoituslaitoksen Friulia SpA:n myöntämän 13 miljardin Italian liiran tuen sekä julkisten pankkien ja eräiden yksityisten pankkien toteuttaman pääomapohjan vahvistamisen 9 miljardilla Italian liiralla (tuki suhteutettiin kunkin pankin saamisiin). Julkisten pankkien osuus oli 3,5 miljardia Italian liiraa.

(3) Italian viranomaiset olivat ilmoittaneet komissiolle ainoastaan Friulia SpA:n myöntämän tuen, jonka se

([1]) EYVL C 373, 29.12.1994, s. 5, ja EYVL C 155, 20.5.1998, s. 24.

([2]) Komissio hyväksyi päätöksellä C 20/91 (EYVL C 166, 3.7.1992, s. 6) REL:n myöntämän tuen noin kahdelletoista kulutuselektroniikka-alalla toimivalle yritykselle, joista merkittävin oli Seleco.

([3]) Kulutuselektroniikka-alan rakenneuudistusta Italiassa hoitava valtion laitos, jonka toiminta oli ollut 17 päivänä tammikuuta 1984 ja 17 päivänä syyskuuta 1985 tehtyjen päätösten kohteena.

oli myöntänyt ennen kuin komissio oli tehnyt sitä koskevan päätöksen. Komissio aloitti 27 päivänä syyskuuta 1994 EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, joka koski kyseistä tukea sekä REL:n ja julkisten pankkien myöntämiä ilmoittamatta jätettyjä tukia.

(4) Komissio pyysi Italian viranomaisilta tarkempia tietoja kyseisistä toimenpiteistä 26 päivänä lokakuuta 1994, 30 päivänä tammikuuta 1995, 19 päivänä huhtikuuta 1995, 7 päivänä heinäkuuta 1995, 25 päivänä elokuuta 1995 ja 19 päivänä marraskuuta 1996 päivätyillä kirjeillä.

(5) Italian viranomaiset vastasivat pyyntöihin kirjeillä, jotka kirjattiin saapuneiksi komissioon 14 päivänä lokakuuta 1994, 10 päivänä marraskuuta 1994, 31 päivänä maaliskuuta 1995, 27 päivänä kesäkuuta 1995, 19 päivänä joulukuuta 1995, 22 päivänä tammikuuta 1996, 5 päivänä joulukuuta 1996 ja 11 päivänä helmikuuta 1997. Lisäselvityksiä toimitettiin vielä 22 päivänä marraskuuta 1995 komission ja Italian hallituksen edustajien välisessä kokouksessa.

II

(6) Vuoden 1996 alussa, jolloin komissio oli tekemässä vuonna 1994 aloitettua menettelyä koskevaa osittain kielteistä päätöstä, se sai lehdistön kautta tietoonsa muita toimenpiteitä, joihin oli osallistunut julkisia yrityksiä ja jotka ovat muuttaneet oleellisesti Seleco-yhtymän rakennetta. Kyse oli erityisesti seuraavista toimenpiteistä: a) ammattilaitteiden ja maksu-tv:n toimialat erotettiin emoyhtiöstä ja yhdistettiin Seleco Multimedia -nimiseksi yhtiöksi, jonka 30 miljardin Italian liiran pääomasta Seleco, Italtel (50 prosenttia yksityisessä ja 50 prosenttia julkisessa omistuksessa) ja Friulia SpA (julkinen yritys) omistavat yhtä suuret osuudet, b) Selecon liikkeeseen laskema ja julkisten ja yksityisten pankkien muodostaman yhteenliittymän merkitsemä 12 miljardin Italian liiran joukkovelkakirjalaina, c) Friulia SpA:n Selecolle myöntämä 12 miljardin Italian liiran vaihtovelkakirjalaina, d) Selecon REL:ltä saaman lainan 66 miljardin Italian liiran suuruisen loppuosuuden lunastus 20 miljardilla Italian liiralla, e) Italtelin lupautuminen ottamaan vastattavakseen Friulia SpA:n myöntämän velkakirjalainan.

(7) Komissio pyysi Italian viranomaisilta 19 päivänä marraskuuta 1996 tarkempia tietoja kyseisistä toimenpiteistä. Italian viranomaisten vastaukset saatiin 5 päivänä joulukuuta 1996 ja 11 päivänä helmikuuta 1997.

Näissä kirjeissä Italian viranomaiset esittivät, että Italtelin ja Friulia SpA:n Seleco Multimediaan tekemät investoinnit olivat yksityisen sijoittajan periaatteen mukaisia, sillä yritys oli saanut Seleco Multimedian oston yhteydessä myös yrityksen taitotiedon. Pankkien yhteenliittymän Selecolle myöntämän 12 miljardin Italian liiran joukkovelkakirjalainan ja Friulia SpA:n myöntämän vaihtovelkakirjalainan osalta Italian viranomaiset väittivät, että lainat oli myönnetty markkinaehdoin. Lisäksi Italian viranomaiset esittivät, että REL:n myöntämän lainan 66 miljardin Italian liiran loppuosuuden lunastaminen 20 miljardilla Italian liiralla oli oikeutettua. Italian mukaan lainan nykyarvo oli laskettu oikealla korolla ottaen huomioon Italian kulutuselektroniikkamarkkinoiden vaikeuksista aiheutuvat riskit. Lopuksi Italian viranomaiset mainitsivat, että Italtel ei ollut velvollinen ottamaan vastattavakseen Friulia SpA:n Selecolle myöntämää velkakirjalainaa.

(8) EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä laajennettiin komission päätöksellä, josta ilmoitettiin Italian hallitukselle 18 päivänä helmikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä ([1]). Näin komissio sai mahdollisuuden tutkia samanaikaisesti kaikkia siihen mennessä toteutettuja tukitoimenpiteitä sekä hankkia lisätietoja uusista Selecon hyväksi toteutetuista toimenpiteistä.

III

(9) Italian hallitus ei ole kommentoinut komission päätöstä eikä toimittanut pyydettyjä tietoja huolimatta 15 päivänä heinäkuuta 1998 lähetetystä kehotuksesta, jonka mukaan Italia voitaisiin määrätä vastaamaan, jos vastausta ei muutoin saada. Ainoa Italian viranomaisilta saatu virallinen tiedonanto oli 21 päivänä syyskuuta 1998 lähetetty faksi, jossa kerrottiin tuomioistuimen julistaneen Selecon konkurssiin 17 päivänä huhtikuuta 1997.

(10) Tiedonannon saatuaan komissio pyysi Italian hallitukselta 29 päivänä syyskuuta 1998 seuraavia lisätietoja: a) Selecon selvitystilan vaihe, b) luettelo julkisista ja yksityisistä velkojista sekä velkojen määrä, c) muut mahdollisesti myönnetyt tuet, jotka kuuluvat vuonna 1994 aloitettuun ja vuonna 1998 jatkettuun menettelyyn sekä d) mahdollinen Selecon varojen käyttö, erityisesti osallistuminen muihin teollisiin hankkeisiin. Komissio kysyi lisäksi, e) oliko mahdollista, että konkurssipesästä joudutaan maksamaan myös muita velkoja, koska tällä on merkitystä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi julistettujen tukien mahdollisen takaisinperinnän kannalta.

([1]) Helmikuun 4 päivänä 1998 tehty päätös, EYVL C 155, 20.5.1998, s. 24.

(11) Italian viranomaiset vastasivat 7 päivänä lokakuuta 1998 komission 29 päivänä syyskuuta 1998 lähettämään kirjeeseen, jossa ne ilmoittivat saaneensa tietää 18 päivänä helmikuuta 1998 tehdystä komission päätöksestä laajentaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä vasta saatuaan 15 päivänä heinäkuuta 1998 lähetetyn kehotuksen. Komissio on hämmästynyt tiedosta, sillä se lähetti kyseisen kirjeen Italian pysyvälle edustustolle jo samana päivänä eli 18 päivänä helmikuuta 1998. Lisäksi Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle, etteivät ne pysty vastaamaan esitettyihin kysymyksiin komission asettamassa 15 arkipäivän määräajassa.

(12) Italian viranomaiset vastasivat 17 päivänä marraskuuta 1998 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä komission 29 päivänä syyskuuta 1998 päivättyyn kirjeeseen. Tämä päätös on kuitenkin tehtävä, koska toimitetut tiedot eivät sisältäneet täydellistä luetteloa Selecon julkisista ja yksityisistä velkojista. Lisäksi tässä päätöksessä pyydetään yksityiskohtaisempia lisätietoja kuin 29 päivänä syyskuuta 1998 päivätyssä kirjeessä.

(13) Komissio ei voi käytettävissään olevien tietojen perusteella tehdä päätöstä siitä, noudattavatko Selecolle myönnetyt tuet perustamissopimuksessa asetettuja edellytyksiä.

IV

(14) Jos komissio toteaa, että jäsenvaltio on myöntänyt tai muuttanut tukia ilmoittamatta siitä, sillä on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ([1]) valtuudet määrätä ennen tuen lopullista tutkimista annetulla väliaikaisella päätöksellä ja annettuaan kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden toimittaa huomautuksensa, että kyseisen valtion on toimitettava asetetussa määräajassa kaikki asiakirjat ja tiedot, joita tarvitaan sen tutkimiseksi, soveltuvatko tuet yhteismarkkinoille.

(15) Ellei Italian hallitus toimita pyydettyjä tietoja, komissio tekee päätöksen käytettävissään olevien tietojen perusteella.

([1]) Asia C-301/87, Boussac, tuomio 14.2.1990 (Kok. 1990, s. I–307) ja yhdistetyt asiat C-324 ja 342/90, Saksa ja Pleuger Werthington v. komissio, tuomio 13.4.1994 (Kok. 1994, s. I–1173).

ON TEHNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italian on toimitettava komissiolle 15 arkipäivän kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta kaikki tiedot, joita tarvitaan sen tutkimiseksi, soveltuvatko Friuli-Venezia Giulian alueen Friulia SpA -nimisen yrityksen kautta sekä Italian valtion Ristrutturazione Elettronica -rahoituslaitoksen ja eräiden julkisten pankkien kautta sekä muilla tavoin Seleco-yhtymälle myöntämät tuet yhteismarkkinoille.

2 artikla

1. Italian on toimitettava komissiolle 18 päivänä helmikuuta 1998 ja 29 päivänä syyskuuta 1998 päivätyillä kirjeillä pyydetyt tiedot.

2. Lisäksi Italian on ilmoitettava:

a) kaikki muut tuet, joita Seleco SpA:lle on mahdollisesti myönnetty niiden tukien lisäksi, jotka on mainittu EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä sekä menettelyn laajentamista koskevassa päätöksessä, josta on tiedotettu Italian hallitukselle 18 päivänä helmikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä,

b) ne taloudelliset ja kaupalliset syyt, joiden vuoksi osa Seleco SpA:n toiminnasta irrotettiin emoyhtiöstä vuonna 1996 ja muodostettiin uusi yritys Seleco Multimedia, sekä yksityiskohtainen erittely emoyhtiön rahoitustilanteesta yrityksen jakamisen yhteydessä. Lisäksi Italian on toimitettava komissiolle yksityiskohtainen selvitys Seleco Multimedian omistusrakenteesta yrityksen perustamisesta tähän päivään asti;

c) onko yritys asetettu ennen konkurssiin julistamista 16 päivänä maaliskuuta 1942 annetun kuninkaan asetuksen (Regio Decreto) n:o 267 (konkurssilaki) 187 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitettuun velkasaneeraukseen (amministrazione controllata) tai onko se jatkanut toimintaansa kyseisen konkurssilain 160 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitetun akordin nojalla. Italian on molemmissa tapauksissa esitettävä yksityiskohtainen selvitys Seleco SpA:n toiminnasta, luettelo velkasaneerausta tai akordia valvovaan valvojakuntaan kuuluvista velkojista sekä jäljennös kyseisen valvojakunnan niiden kokousten pöytäkirjoista, joissa on keskusteltu velkasaneerauksesta tai akordista ja joissa kyseinen menettely on hyväksytty. Lisäksi pyydetään ilmoittamaan Seleco SpA:n vero-, sosiaaliturvamaksu tai työntekijöiden takuurahastovelat valtiolle;

d) mikäli yritystä ei ole asetettu velkasaneeraukseen tai akordista ei ole sovittu, Italian on annettava selvitys tilanteesta, jossa yritys julistettiin konkurssiin vuonna 1997 ja eriteltävä Seleco SpA:n mahdolliset vero-, sosiaaliturvamaksu- tai työntekijöiden takuurahastovelat valtiolle; lisäksi on yksilöitävä konkurssihakemuksen tekijä ja toimitettava luettelo konkurssiveloista sekä velkojista (kunkin velkojan velan määrä ja etuoikeusjärjestys mainittava). Italian on myös mainittava, missä vaiheessa konkurssimenettely on tällä hetkellä ja ovatko edellä mainitut tiedot muuttuneet mahdollisesti tehtyjen valitusten johdosta;

e) yksityiskohtainen selvitys kaikista kaupallisista ja rahoitukseen liittyvistä toimista, joita Seleco SpA on toteuttanut konkurssiin julistamisen jälkeen. Oikeusperustan ja taloudellisten perusteiden lisäksi Italian on i) toimitettava luettelo konkurssipesän mahdolliseen valvojakuntaan kuuluvista velkojista sekä jäljennös kyseisen valvojakunnan lausunnosta yritystä koskevan velkasaneerauksen tai akordin aloittamisesta ja jatkamisesta sekä ii) ilmoitettava Seleco SpA:n vero-, sosiaaliturvamaksu- tai työntekijöiden takuurahastovelat valtiolle;

f) tarkka kuvaus yrityksen konkurssiin julistamisesta alkaen tähän päivään asti toteutetuista toimenpiteistä, joilla Seleco SpA:n omaisuutta on muutettu rahaksi, sekä kyseisen yrityksen varojen siirron perusteet;

g) millä perusteella ja edellytyksillä Seleco SpA:n omaisuuden myynnistä saadut tulot jaetaan velkojien kesken. Jos jako on toteutettu velkojien sopimuksen perusteella, on täsmennettävä taloudelliset syyt ja toimitettava jäljennökset kyseisestä sopimusehdotuksesta, kokouspöytäkirjasta, jossa velkojien komitea on hyväksynyt ehdotuksen sekä kyseisen sopimuksen vahvistamista koskevasta tuomioistuimen päätöksestä.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen